

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Seuero. 368.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

τίνι μέν σαν δεδίκαστε ἡπεὶ τέτοιο
ἀπειλήν, καλῶς θεμιτά τοὺς τὸν
πόλιν Σεβάστην εἴ δὲ τῆς μὴν ἀντέχε-
θε, τῷ δὲ περιφίναι τῷ Σύλεωθε,
φέγγετε τῷ θυρύβων τὸν πλευρὸν; ὃς
δεινοῖς Σέλεσι τοξεύει τὸν ἄστον.

Σενήρῳ. τέλος.

Ωστραλεάσιν σωμένεσθαι ταῦτα
τοι ἔφεσις σύν ἔδωκεν, γάρ τοις οὐδὲ τοῦ-
φον μοραχικὴ σωμοτέννοις ἀλλας ἀνδρε-
τῶν οἱ μὲν γέρες θηλαδόντες οὐδὲ καὶ ἀκα-
γέντος. οὐδὲ πάντας εὐπειθεῖστας οὐδὲ
στακαταδέχεται, καὶ τὰ λυπηρὰ καρ-
τερῶς μάλα ταρσίσται. εἰ τοῖναι
τοῖς; ταῦταις ἀπεδίστη χωράσσα-
σθαι, σκείνεις ξόσηθι. μή τι σε δεινόν
τῷ τοτε ἐργάσονται, οὐ ἔναρι καί εἰς
τρεψιλιάσινοι πάντας ἔχειν ζη-
λωτας τῆς οἰκείας ἐπάρσεως καὶ πλά-
στας ταρσθυμούρρον.

Κύρῳ. τέλος.

Πᾶσα μὲν γραφὴ τοῖς εὐσέβειοι
βέλεπονται, καλλίστη καὶ ἐπανεπτεῖ, καὶ
ἐγκωμιών ἀξέστη. οὐ δέ ιεράς πληκταῖ
τῷ μαρτυρεῖσθαινον θείαν γραφῶν,
τῆς τοῖς θεοῦ εἰσιν ἀναβάστων καὶ
μάνες· πάντα τοῖναι τὰ σὺν οὐκαλ-
σίᾳ θεοῦ ταρσθέρεισθαι, ὡς δόκιμον δέ
γου γενιστον πεπορωμένα τῷ τείχῳ τῆς
ἀληθείας πιεύματι. τὰ δέ ξένωταί τις
ταρσιφερόμενα. εἰ καὶ πέχει πιθανὸν
τοῖς σεμνοτηταῖς, τοῖς ἔξω τῷ στὸν
ἀγάνων, ξυτεῖν καὶ τηρεῖν καταλιμ-
πανε. οἷς κακοποιοί λέξεως μᾶλλον ἐστό-
δαται, εἰκαὶ μάθεις πυρὸς ἀναπλά-
ται αἵρεσεων.

Κυείλλῳ Αλεξανδρείᾳ. το.

Φοβεῖται μὲν τὰ τῆς θείας γραφῆς ὑπε-

comminationem huic rei denunciatam
perhorrescit, præclarè facitis, ad urbem
crebrò commeantes. Sin autem & illam
retinetis, & suppliciorum periculum face-
re minimè vultis, tumultuum bellum fu-
gite, qui religiosæ ac Deo consecratæ vi-
tæ exercitationem graubus ac periculis
sagittis insectatur.

Seuero. 368.

Quemadmodum hoc natura minimè
concessit, ut ouis cum leæna pabuletur: sic
nullo omnino modo fieri potest ut fastus
idem cum Monastica vita domicilium
habeat. Nam ille belluinus est, frænique
impatiens: hæc autem bona omnia obse-
quenti animo excipit, rèsque molestas, &
acerbas toleranter admodum ac fortiter
admittit. Quamobrem si te ad huius stu-
dium atque exercitationem accinxisti, ab
illo abscede, ne te per eum malo aliquo is-
mulderet, qui aduersum Dominum cerui-
cem erexit, atque id agit ac studet, ut om-
nes superbiæ suæ & ruinæ imitatores ha-
beat.

Cyro. 369.

Scriptura omnis, quæ pietatè velut ob-
oculos proposita habet, pulcherrima est,
laudib[us]que atque commendatione di-
gna. Sacrosancta autem volumina, quæ di-
uinarum scripturarum testimonium ha-
bent, scalæ quædam sunt, quibus ad Deū
ascenditur. Quamobrem ea omnia, quæ
in Ecclesia proponuntur, tanquam prob-
rum aurum excipe, ut quæ diuino verita-
tis spiritu, velut igne, putgata sint. Quæ au-
tem extra hoc volumen circumferuntur,
etiamsi quidpiam habeant, quod ad graui-
tatem vitæque honestatem allicere queat,
iis, qui à tuis certaminibus remoti sunt,
inuestiganda & conseruanda relinque: ni-
mirum iis, qui verborum pompæ potius
studuerunt, aut etiam fabulas quasdam
hæresum effinxerunt.

Cyrillo Alexandrino. 370.

Terrorem mihi Scripturæ exempla in-